

[Christmas Møller.]

ønskede at føre mod Landstinget, da Flertallet i Landstinget var et andet, end det er i Dag. Jeg har ogsaa Ret til at fremhæve over for Statsministeren for at vise, hvilken Agitation han ogsaa paa dette Omraade har ført, at Stillingen i Landet i Dag er den, at ved sidste Valg var der her i Landet 2 044 997 Vælgere; 45 pCt. heraf er 920 249; af disse 920 000 har den nuværende Regering, om jeg saa maa sige, paa egen Konto de 910 609, men den har ogsaa Kommunerne, den har ogsaa Danmarks Retsforbund, det er 68 000 til, og Det frie Folkeparti har den ogsaa, det er i alt 121 000 Stemmer, der er paa Regeringens Side. (*A. M. Hansen*: Har vi det?). Ja, i denne Sag, det er jo det, det drejer sig om, det troede jeg, ærede Medlemmer vidste. Altsaa, 45 pCt. af det samlede Vælgertal er 920 000, og over 1 Million Stemmer vil være for en Forfatningsændring. Jeg har derfor Lov til at sige til Statsministeren, at Forslaget er alligevel — paa Baggrund af alt foregaaende — ganske karakteristisk for hele den Maade, hvorpaa han tager Tingene, og derfor understreger jeg det, men det kan naturligvis ikke føre til, at vi for vort Vedkommende har en anden Stilling over for Forslaget.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger om Spørgsmaalet om den lige og almindelige Valgret, dens fortsatte Indflydelse og Magt her i Landet og hele dette Spørgsmaal set paa Baggrund af det, man i ganske særlig Grad her fører frem, Tokammerssystemet over for Etkammersystemet. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, at Socialdemokratiets Ideal havde altid været Etkammersystemet, og det har det ærede Medlem jo fuldkommen Ret i. Det ærede Medlems Ideal har jo ogsaa indtil for ganske nylig været Republikken, men jeg maa maaske have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at han betragter vel ikke Statsministerens Overgang til Monarkiet som en Almanakhistorie. Jeg maa tro, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch virkelig ser saaledes paa det, at den højterede Statsminister — hvad der jo ogsaa følger af den Stilling, han har til Majestæten og gennem mange Aar har haft — ikke kan tænkes at skrive om dette Emne uden med stor Alvor. Derfor siger jeg til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at han er altsaa ogsaa blevet Monarkist, derom er der slet ingen Tvivl. Men naar nu Statsministeren og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i Løbet af saa relativ kort Tid kan blive Monarkister — og det anerkender jeg;

det er ligesom med Kommissionen: De kan se, at Standpunktet er rigtigt, og det er man naturligvis nødt til at anerkende hos de Herrer —, mon der saa ikke ogsaa var en Chance for, at det ærede Medlem og Statsministeren og med de to Herrer deres Parti kunde gaa fra Etkammersystemet til Tokammersystemet? For der er jo ikke nogen begrebsmæssig Forskel paa demokratisk Styre i et Land med Etkammersystem og et Land med Tokammersystem.

Hvis vi ser paa, hvordan Stillingen er rundt omkring i Verden, lægger jeg for mit Vedkommende Mærke til, paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde det, at langt de fleste Lande har Tokammersystem. Man kan vel nogenlunde sige, at af de nogle og tres Stater, som man overhovedet kan tale om i den Forbindelse, er der nogle og fyre, der har Tokammersystemet, og 23 af dem, der har Etkammersystemet, og dette ene Kammer har jo ikke megen Betydning i adskillige af de paagældende Lande. De Lande med Etkammersystem, vi særlig vil lægge Mærke til, er i Dag — bortset fra Norge med den Blanding af Et- og Tokammersystemet, der dør findes — Rusland, Spanien og Tyrkiet. Jeg tror ikke, at det er Lande, hvis Styreform i Øjeblikket er eftertragtelseværdig efter de Herrer's Mening, ej heller efter min. Hvis man ser paa Tokammersystemet, ser man for det første et Land som Belgien, som i saa høj Grad har været Forbillede for os, og man finder Lande som Holland, som Sverige, som England med hele det vældige engelske Omraade. Men ikke blot disse Lande, som har et gammelt demokratisk Styre og gamle Forfatninger, har Tokammersystem; i en lang Række Lande, Frankrig kan jo ogsaa nævnes blandt de første, der har faaet deres Forfatning i nyere Tid, er Forholdet det, at man har bygget paa et Tokammersystem.

Derfor siger jeg, at jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at i det Øjeblik man kan blive enig om — og det vil jeg for mit Vedkommende gerne understrege, det er i nøje Overensstemmelse med den Politik, der under den nuværende Forfatning, ogsaa da Flertallet i Landstinget var et andet, er ført fra mit Partis Side —, at Arbejdet i dette Land skal gøres paa den lige og almindelige Valgrets Grund og ikke paa nogen som helst anden Grund, at Arbejdet i dette Land skal gøres saaledes, at Folkets Vilje er det afgørende Ord i Landet, saa er der efter vor Opfattelse ingen Grund til, at en Udvikling snart gennem et Aarhundrede, som er bygget paa et To-